

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

به سه رهاتی (أصحاب الاخدود)

پیش ته فسیرکردنی سوره تی (البروج) پیویسته ئەم به سه رهاته باس بکهین :

ئەو فەرمووده باس دەکهین که له سه ر سووره تی بورووج باسکراوه ، که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بۆمان باس ده کات. ، ههروه کو له سه حیحی موسلیم و موسنه دی ئیامی ئەحمده دا هه یه. پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فەرموئیت:

له پیش ئیوه پادشایه ک هه بوو. که سیکی ساحیری هه بوو، سیحری بۆ ده کرد. کاتئ سیحری بۆ ده کرد، ئەم پادشایه ش بانگه شه ی خواجه تی ده کرد. ئەو ساحیره سیحری بۆ ده کرد خه لکی وای ده زانی ئەم پاشایه ده یكات و وایانده زانی ئەمه خواجه، بۆیه زۆریک باوهریان هینا که ئەمه خواجه.

کاتئ ساحیره که ته مه نی گه وره بوو، به پادشاکه ی وت: من ته مه نم گه وره بووه و ئەجه لم نزیکه وه بووه. بۆیه مندالیکم بۆ بنیره بۆ ئەوه ی سیحری فیر بکه م و بیته جیگروه ی من ، ئەویش جاپی دا له شارد، مندالیکمان ده وئیت ، مندالیکی وریا و زرنگ و زیتیان هینا بۆی بۆ ئەوه ی ئەم کابرای ساحیره فیری سیحری بکات. ئەویش دهستی کرد به فیربوونی سیحر.

کاتئ ئەم منداله به ریگه که دا ده رۆشت بۆ لای ساحیره که، له م ریگایه دا، ئەشکه و تیکی تر هه بوو که کابرایه کی له خواترسی تیدا بوو. عباده تی خوای گه وره ی ده کرد، راهیب بوو. ئەم منداله لایدا بۆ لای ئەم راهیبه بزانه م راهیبه چیه. گوئی له قسه کانی گرت ، سه یر ده کات قسه کانی ئەم جیاوازه له گه ل قسه ی ساحیره که، ئەم ده لیت الله خواجه، ئەو ده لیت پادشا خواجه! یه عنی قسه کانیان جیاوازه. چئیر هه موو رۆژی سه ری لیده دا. کاتیک ده رۆشت بۆ لای ساحیره که، لای ده دا سه ری له راهیبه که ده دا، کاتیکیش له لای ساحیره که دهاته وه بۆ مال، لای ده دا سه ری لی ده دا. جا کاتئ ده رۆشت بۆ لای

ساحیره که دوا ده که وت ئه ویش لئی ددها و له بهر درهنگ هاتنی لئی ددها. کاتیک ده گه پرایه وه بۆ مأل
ئهوانیش ده یانگوت بۆ درهنگ هاتیه وه، مألش لئیان ددها له بهر درهنگ هاتنه وهی ... ئه وه شکایه تی
برد بۆ لای راهیبه که. وتی : هه ردوو لا لیم ددهن، ساحیره که لیم ددها و مألش لیم ددهن. ئه ویش وتی
ئه گهر هاتی بۆ لای ساحیره که وتی بۆ درهنگ هاتی، بلئی ماله وه درهنگ به پریان خستم . ئه گهر هاتوو
مأل وتی بۆ درهنگ هاتیه وه، بلئی ساحیره که درهنگ به پری خستم و بویه لای ئه و دوا که وتم.

پۆژی له م پریگایه بوو سه یر ده کات دابه یه که، یه عنی ده عبا یه کی گه وره پریگای له خه لکی گرتوو.
ده عبا یه کی گه وره پریگای له خه لکی گرتوو خه لک ناویری بیه پریته وه. ناتوانن پرون ، چونکه پریگاکه ی
گرتوو.

ئه م منداله وتی : ئه مپۆ بۆم ده رده که ویت قسه ی راهیبه که ته واره یان قسه ی ساحیره که؟

ئه وه بوو به ردیکی هه لگرت و وتی : ئه ی خودایه، ئه گهر قسه ی راهیبه که لای تۆ خۆشه ویستتره و
ته ووتره، من به م به رده ئه و ده عبا یه بکوژم و خه لکی پزگاری بیت. ده لیت به رده که ی گرت له ده عبا که،
سوبحانه للا ده عبا که ی کوشت و خه لکی که وتنه ری و به ری خویاندا رویشتن . ئه و کاته زانی
مه سه له که چییه، زانی کی ته واره. پویش بۆ لای راهیبه که باسی کرد. وتی ئه ی راهیبه که، ئه مپۆ
شتیکی وام کردوو. راهیبه که وتی : سوبحانه للا، ئه مپۆ تۆ له من باشتری. تۆ لای خوی گه وره له من
به ریزتر و به رزتریت. با بزانی توشی ئیبتیلا ده بیت. به س ئه گهر توشی ئیبتیلا هاتی، ناو من باس
نه که ی، ناو من لای هیچ که سیک نه هینیت.

ئیتتر ئه م منداله هاته وه بۆ مأل، چاوی کویری چاک ده کرد، ئه وانه ی ئه کمه ه و ئه بره صن ، ئه کمه ه
ئه ویه که هه ر له مندالییه وه، له زگماکییه وه نابینایه. به له ک و نه خۆشییه کانی تری چاره سه ر ده کرد،
چۆن چاره سه ری ده کرد؟ هه ر که سیک ده پۆی بۆ لای ده یوت من چاوم نابینیت. ده یوت : ئیمان به
خوی گه وره به یینه، منیش دوعات بۆ ده که م خوی گه وره چاره سه رت ده کات. دوعای بۆ ده کرد و

ئەویش ئىمانى بە خوا دەھىنا و چارەسەر دەبوو. ھەر نەخۆشىكى دەھات بۆ لای، دەىگوت : من نەخۆشم. ئەویش دەىگوت : من كەس چاك ناكەمەو، من ھىچم بەدەست نىيە، ئەو بە خوا خەلكى چاك دەكاتەو، خوا شافىيە من شافى نىم. دوعات بۆ دەكەم بەشكەم خوای گەورە چارەسەرت بكات، بەس ئىمان بەو خوايە بەيئە. ئەویش ئىمانى دەھىنا و چارەسەر دەبوو.

مەلىك وەزىرىكى ھەبوو، جەلىسىكى ھەبوو، ھەردوو چاوى كۆير بوو بوو . بىستى كە مندالىك ھەيە كۆير چاك دەكاتەو، پۆشت بۆ لای و ديارىيەكى زۆرى لەگەل خۆيدا برد. وتى : شىفای چاوەكانم بدە ئەو ھەموو ديارىيە بۆ تۆ. ئەویش وتى : من شىفای كەس نادەم، خوای من شىفای خەلك دەدات، اللھ شىفای خەلك دەدات. ئەگەر بۆتو تۆ ئىمان بە خواكەى من بەيئەت، ئەو دوعات بۆ دەكەم لای خواكەم ، بەشكەم خوای گەورە شىفات بدات. ئەویش ئىمانى بە خوايەكەى ئەو ھىنا، ئەویش دوعاى كرد، ئەویش ھەردوو چاوى چاكەو بوو.

گەپرايەو بە لای مەلىك. كاتى دانىشت لای مەلىك، مەلىك وتى پىي: كى چاوى بۆت گەپراندەو؟ چۆن چاوت وا گەپرايەو؟ يەعنى كام دكتور، كام شارەزا، كام ھەكىم چاوەكانى گەپراندەو بۆت؟ وتى: خوايەكەم. وتى: من؟ وتى: نەخىر. خوای من و خوای تۆش اللھ ىيە. وتى بۆ جگە لە من خوايتريشت ھەيە؟ وتى: بەلى. خوای من و خوای تۆش ھەر اللھ ىيە. وتى ئەمە سزا بدەن، بزەنم ئەم قسانە لە كۆيوە ھىناويەتى.

ئەوانىش دايان لەو وەزىرەكە و سزايان دا ، ئەویش مندالەكەى نىشان دان . وتى: ئەو مندالە فىرى كردووم. ئەو مندالە چارەسەرى كردووم .

مندالەكەيان ھىنا بۆ لای مەلىك. كاتى مەلىك مندالەكەى بىنى، وتى : سىحرەكەت گەيشتووەتە ئاستىك دەتوانىت نابىنا و بەلەك و ھەموو ئەم نەخۆشيانە چارەسەر بكەيت، ئەویش وتى: نەخىر من

ئىنجا ئەم مەدالەيان سزا دا، لىيان دا، ھەتا بزەنن كى ئەم قسانەى فېرکردوو ، ئەم دىنەت لە كىو ھەرگرتووھ.

پښتن راهيبه که يان هينا. بينان همۀ ئيمانداره و خواناسه. وتيان: بگهړيوه له دينه که ت. له بهرچاو منداله که، وتيان بگهړيوه له دينه که ت، چونکه نه گهر نه و بگهړيته وه منداله که ش ئاسانه گهړانه وهی. نه و پياوه وتی: من ناگه ريمه وه.

ئىنجاره وتيان ئەم منداڭ ئەگەر بكوژين، ئىمە زەرەر دىكەين. چونكە ئەمە سىحرىكى زور فېربووه، با بىترسىنين ھەتاكو واز لە دىنەكەى بەيىت. پادشا داىە دەست كۆمەلى لەسەربازەكانى خۆيەو، وتى بىيەن بۆ سەر فلان شاخ. لەوئى، ئەگەر وازى لە دىنەكەى ھىنا ئەو ەباشە، وازى نەھىنا لە شاخەكەو ەفريى بدەنە خوارەو. برديانە سەر شاخەكە. لەسەر شاخەكە وتيان : واز لە دىنەكەت دەھىت يان بتخەينە خوارەو؟ بۆيە برديانە سەر شاخ، منداڭ لە شاخى بەرز و شوينى بەرز دەترسيت، وتيان بەشكەم واز لە دىنەكەى بەيىت. وتيان ئەگەر بىتو واز نەھىنى دەتخەينە خوارەو. ئەوئىش وتى: "اللهم اكفنيهم

بِمَا شِئْتَ". خواجه ئەمانەم لە کۆڵەوه کە. دەلێت شاخە کە لەرییەوه، هەموو سەربازەکان کەوتنە خوارەوه، ئەو بەتەنها مایەوه. هاتەوه...

بۆ کوی پۆشت؟ نەپۆشتەوه بۆ مال و خۆی بشاریتەوه. بەلکو پۆشت بۆ لای مەلیک. پەيامیکی پییە، دینیکی پییە، دەیهوێت بیگەیه نیتە مەلیک. مەلیکە کە وتی چۆن هاتیتەوه؟ ئەی کوا هاوڕێکانت؟ وتی خوا لەکۆلمی کردنەوه. ئینجا دایە دەست جەماعەتیکێ تر، وتی بیبەنە ناو بەلەمی، بیبەنە ناو دەریایەك. ئینجا ئەمە دەریا بینیت و شەپۆلی دەریا بینیت، منداڵە دەرستیت... واز لە دینە کە ی دەهینیت. ئەگەر وازی هینا باشە، وازی نەهینا بیخەنە ناو دەریاکەوه و لەکۆلی بکەنەوه.

سەربازەکان گەشتنە ناو دەریاکە. لەناو دەریاکە وتیان : ئایا واز لە دینە کەت دەهینی یان بتخەینە ناو دەریاکەوه ؟ وتی : بمخەنە ناو دەریاشەوه واز لە دینە کەم ناهینم. ئینجا دوعای کرد و وتی : "اللهم اكفنيهم بما شِئْتَ". خواجه ئەمانەم لە کۆڵەوه کە. دەلێت بەلەمە کە لەرییەوه ، هەر هەموویان کەوتنە ناو دەریاکەوه ، ئەم تەنیا مایەوه. خواجه گەرە دەپارێزیت.

گەپرایەوه بۆ کوی؟ هەم گەپرایەوه بۆ لای مەلیک. نەپۆشت بۆ ماله کە ی خۆی . دەزانیت مەلیک دەیکوژیت. ئێتر بۆ وازی ناهینیت، چونکە دینیکی پییە دەیهوێت بیگەینێ. هاتەوه بۆ لای مەلیک، مەلیک وتی کوا هاوڕێکانت؟ وتی خوا لەکۆلمی کردنەوه.

منداڵە کە وتی : ئەی مەلیک، ئەگەر دەتەوێت بمکوژی، خۆم پێگاکەت پێ دەلیم. وتی چۆن؟ وتی هەموو خەلک کۆ بکەرەوه ، بیگومان ئەم هەوالانە، هەوالی کۆمەلێ سەرباز لەسەر شاخ کەوتوونەتە خوارەوه ، منداڵە هەیه ئیمانی بە خواجه کی تاک و تەنها هەیه. لەناو دەریاکە کۆمەلێ کەوتوونە ناو دەریاکەوه ... ئەم هەوالانە لەناو خەلکیدان بۆ بوو تەوه. گومانێک لای خەلک دروست بوو کە مەلیک خوا نییە. ئینجا منداڵە کە وتی : ئەگەر دەتەوێت بمکوژی، ئاسانە. وتی چۆن؟ وتی هەموو خەلکی

کۆبکه ره وه. من بیهسته به داریکه وه، تیریکی له تیردانه که ی خۆم دهر بکه، به دهنگی بهرز بلی: "بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغَلَامِ". به ناوی خوا، خوای منداله که.

ههتا ئه و ناوه، ناوی خوا که ی من نه هیئت ناتوانیت بمکوژیت. ئه ویش دهیه ویت له کۆلیه وه بیت، هه موو خه لکی کۆکرده وه له شوینیکدا.

منداله که ی به ست به داریکه وه. ئینجا تیریکی خسته ناو که وانه که ی و به دهنگیکی بهرز هاواری کرد و وتی: "بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغَلَامِ". به ناوی خوا، خوای منداله که. ده لیت تیره که ی هاویش و دای له (صدغ) ی منداله که، واته: نیوان چاو و گوئی، دای له وئی، یه کسه ر ئه و شه هید بوو.

کاتیکی خه لکه که ئه مه یان بینی. هه ر هه موویان به یه ک دهنگ وتیان: "آمَنَّا بِرَبِّ الْغَلَامِ، آمَنَّا بِرَبِّ الْغَلَامِ، آمَنَّا بِرَبِّ الْغَلَامِ".

ئیمه ئیمانمان به خوای منداله که هینا. ئیتر ده ورو به ره که ی مه لیک وتیان: ئیمه چیمان کرد؟ ته نها مندالیک بوو کیشه بوو، ئیسته ئه م هه موو خه لکه ئیمانیا ن هینا، ئیسته چی بکه یین؟ ئیسته چی بکه یین هه موو خه لکی ئیمانی هینا.

پادشا وتی: ئاسانه. پرۆن له پێگا کاندای چال بکه ن. چالی دوورودریژ و گه وه بکه ن، پری بکه ن له چیلکه و دار و سووته مه نی و ئاگری بده ن. ئه و هه موو خه لکه وای ئیمانیا ن هینا وه، بیان هینن. ئه گه ر وازیان له دینه که یان هینا ئه و باشه. ئه گه ر وازیان نه هینا، پریشان بده نه ناو ئاگره که وه. پریشان بده نه ناو ئاگره که وه. ئه لێ خه لکیان هینا، سه ره یان پێیان گرت. واز له دینه که ت ده هینی؟ نه خیر. پریشان ده دا ناو ئاگره که وه. واز ده هینی؟ نه خیر. پریشان ده دیه ناو ئاگره که وه.

ده لیت : خه لکی موسابه قه یان ده کرد، پیشبرکیان ده کرد بۆ ئه وهی کامیان له پێشدا برۆنه ناو ئاگره که وه.
ئه وان ده زانن ناو ئاگره که یه عنی چوون بۆ به هه شت، یه عنی شه هیدبوون، یه عنی رازیوونی خوی
که وه.

ده لیت کوتا که س ژنیک هات مندالێکی کۆریه ی له باوش بوو. کاتی پۆشته پێشه وه ، گری ئاگره که ی
دای له منداله که به زه یی به منداله که دا هاته وه . که میك هاته دواوه. منداله که هاته زمان! ئه و منداله
کۆریه که شیره خۆره...

بیگومان له فرموده دا هاتوه که سی مندال به کۆریه یی قسه یان کردوه، یه که م عیسا پیغه مبه ر (علیه
الصلاة والسلام) و ئه م منداله و منداله که وا شاهیدی دا بۆ جریج، کاتی ئیتیهامیان کرد به زینا...
دهستی دا له سکی منداله که، وتی منداله که کی باوکه ته؟ وتی شوانه که باوکه مه. ئه م سی منداله.

با بگه رینه وه باسه که : کاتی دایکی منداله که به زه یی هاته وه به منداله که دا ، که میك هاته دواوه،
منداله که وتی : دایه، ئارام بگه ر، وه لاهی تو له سه ر حه قیت. وه لاهی له سه ر حه قیت. ئه لی منداله که و
دایکیشی هه ردووکیان پۆشینه ناو ئاگره که وه.

داوا له خوی گه وه ده که ین لیان قبول بکات، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، تَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ،
وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ.